

Revista copiilor care Îl iubesc pe Domnul Isus

SAMI

An IV, Nr. 12 (47), Decembrie 2000

MESAJ IMPORTANT : CITITI ÎN PAGINA19!

“Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă.” 1 Samuel 3:10

CUPRINS:

Poezie.	3-4
Rebus biblic.	5
Din tainele naturii.	6
Știați că?	7
Rebus biblic.	8
Povestiri.	9-13
Jocuri.	14-16
Surpriza revistei.	17

ACEASTĂ REVISTĂ ESTE O PUBLICAȚIE INTERNĂ
NON-PROFIT A COPIILOR CREȘTINI A.Z.Ș.

MESAJ IMPORTANT CĂTRE CITITORI

Din motive obiective, suntem nevoiți să întrerupem apariția revistelor UNU și SAMI pentru o perioadă nedeterminată. Vă asigurăm că vă vom contacta imediat ce revistele vor putea apărea din nou.

În acest timp materialele care se vor mai strânge pentru publicare vor apărea într-o formă restrânsă pe Internet la adresele: www.intercer.org/unu respectiv www.intercer.org/sami

Ne puteți scrie în continuare pe adresa: **Lucian Mihăilescu, C.P. 27, O.P. 3, Slobozia, cod 8400, jud.lalomița.**

Mulțumim Domnului și dvs.

pentru încredere, ajutor, continuitate și rugăciuni! Ne rugăm Domnului ca să puteți avea din nou în mâini revistele noastre. Domnul să fie cu dvs.!

Cu prietenie,
Lucian Mihăilescu
INTERNET SPRE CER
Slobozia, România
azs@icinet.ro
www.intercer.org

P.S. Persoanele care au trimis deja banii pentru abonamente pe 2001 îi vor primi înapoi imediat.

Tel. 043/230830 Alina Mihăilescu

E-mail: alina@intercer.ro

WEB: <http://www.intercer.ro>

Rugă

*Îpre ceruri spusă, ruga mea,
Cu cântec se-mpreună;
Pă mă ferești de calea rea,
Pă merg pe calea bună.*

*Credința toată în Isus
Și-a Legii împlinire,
E calea ce ne duce sus,
E drum de mântuire.*

*E scris în Biblie așa
Că Doamne, Tu ești cale;
Veghează-mi pașii a urma
Tot rostul voiei Tale.*

*de Benone Burtescu,
din cartea sa "Poezii pentru copii"*

Copilul Samuel

de Benone Catană, Roman

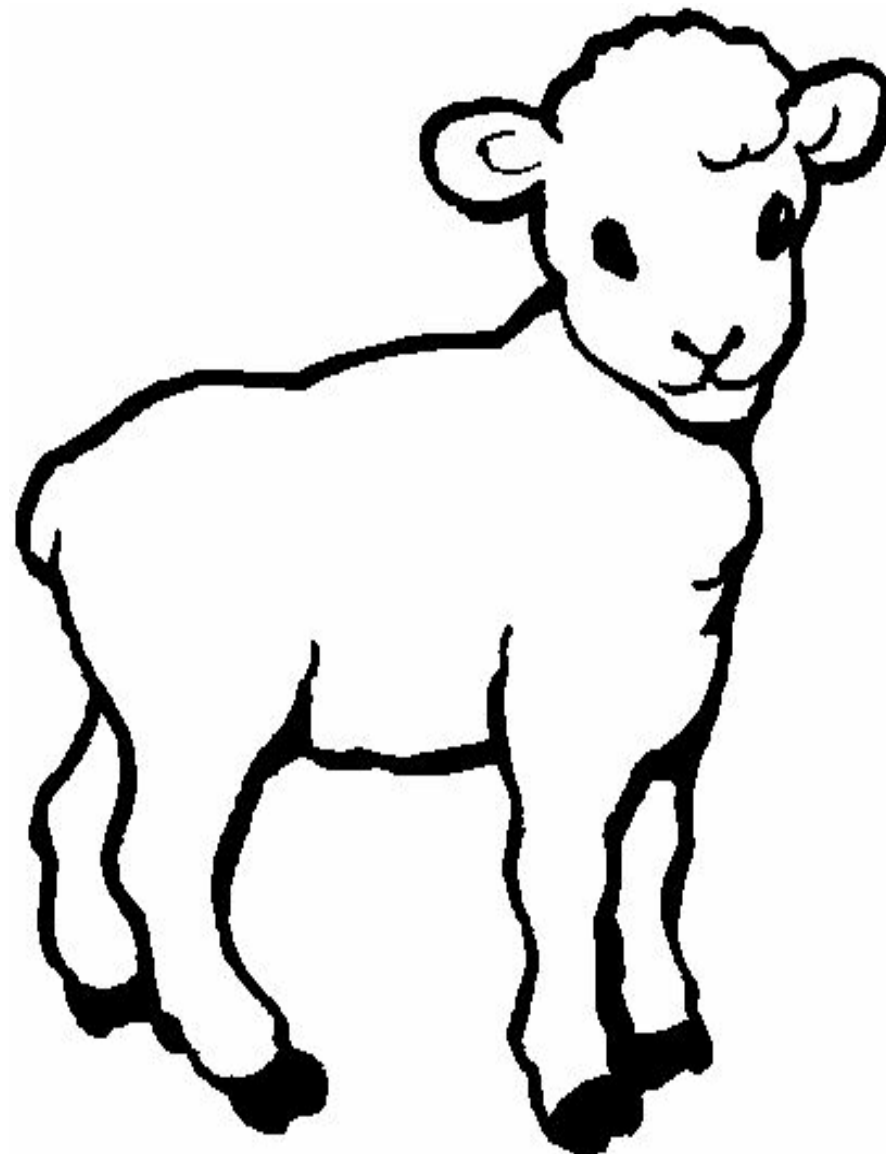
Întotdeauna Dumnezeu ascultă
 Spre slava Lui, a noastră rugăciune!
 Fierbinte, cu credință, chiar tăcută,
 Aduce mângâiere și minune!

O astfel de minune-a fost pe vremuri
 Copilul Samuel cel consacrat!
 În fiecare zi slujea pe Domnul
 Cu cât mai mult în Școala de Sabat!

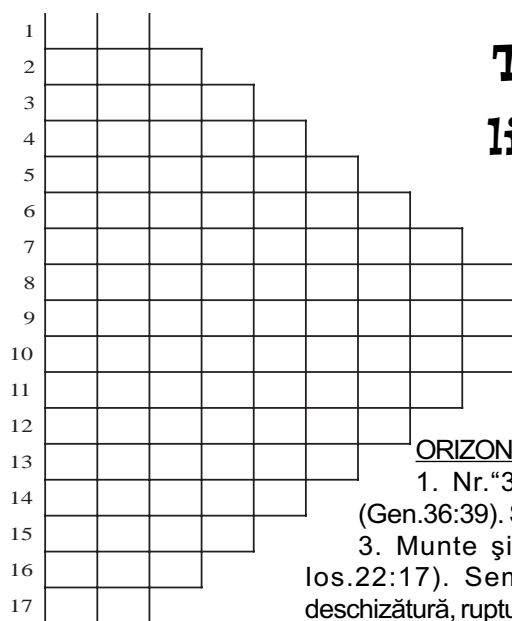
De s-a trezit așa la miezul nopții
 Crezând că-l cheamă preotul la el,
 Înseamnă că era-nvățat s-asculte
 În orice vreme, micul Samuel.

Și nu se supăra dacă-l chemai
 De repetate ori, pe Samuel...
 De-aceea l-a chemat și Dumnezeu
 Profet peste poporul Israel.

Surpriza revistei

REBUSREBUS***

Triunghi litera "P"

Rezolvând triunghiul aveți
un triplu avantaj:

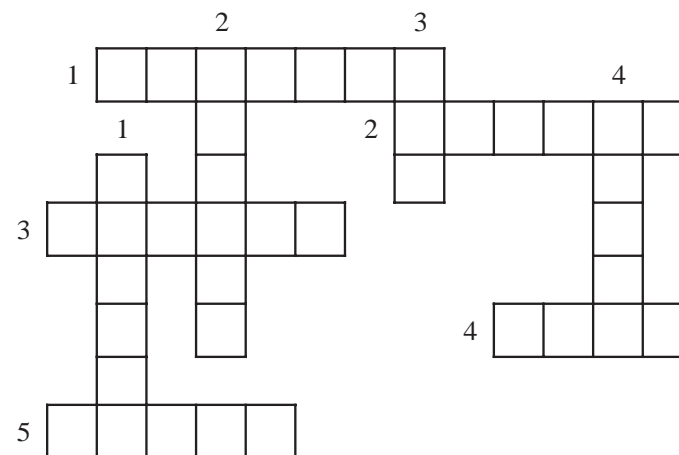
- vă familiarizați cu Biblia;
- învățați expresii biblice;
- pătrundeți în tainele
dicționarului biblic.

ORIZONTAL:

1. Nr. "3,14". 2. Veche cetate edomită (Gen.36:39). Semnificația numelui: "Gâfâire".
3. Munte și idol moabit (Num.23:28;25:3; Ios.22:17). Semnificația numelui: "Crăpătură, deschizătură, ruptură". 4. Un oraș din insula Cipru (Fapte Ap.13:5-13). Denumirea înseamnă "clocire".
5. Un israelit amintit în Ezra 2:44. Numele lui înseamnă: "Salvare". 6. Unul din cei șapte diaconi (Fapte.Ap.6:5). Semnificația numelui: "Răbdare". 7. Ținut în sudul Asiei Mici (Fapte.Ap.2:10;13:13). Semnificația: "Multe seminții" sau "Pământul tuturor popoarelor". 8. Țara filistenilor, Țara emigranților (Filistenii înseamnă emigranți), Pământul hoinarilor, Țara Bibliei sau Țara Făgăduinței (Gen. 12:7;15:18;17:8; Num.24:2-12").
9. Port la Marea Mediterană, "Cetatea lui Ptolemeu" (Fapte.Ap.21:7). 10. Localitate în Egipt (Exod 14:2). Numele ei înseamnă: "Loc mlăștinos". 11. Mare-preot egiptean, socrul lui Iosif (Gen.41:45). Numele lui înseamnă: "Burtă grasă" sau "Bou gras".
12. Moșier roman de pe insula Malta (Fapte.Ap.28:7-8). Semnificația numelui: "Om din popor" sau "Om de rând". 13. Un creștin amintit în 2 Tim.4:21. Numele lui înseamnă: "Rușinos, Modestie". 14. Localitate amintită în Num.33:42-43. Numele ei înseamnă: "Veselie". 15. Un slujitor credincios al lui Ghedeon (Jud.7:10-11). Semnificația numelui: "Purtător de fructe" sau "Frumusețe". 16. Un fiu al lui Ham (Gen.10:6) și ținut în Africa (Ier.46:9). Semnificația numelui: "Desconsiderare" sau "Lărgire, extindere". 17. Începe psalmul!

de Jerca D. Alexandru, pastor, Fetești

REBUSREBUS***

Dezleagă cuvintele încrucișate pentru a descoperi pâraie, râuri și fluvii ale Bibliei.

Orizontal:

1. Pârâul ale cărui ape regele Ezechia le-a adus în interiorul zidurilor orașului prin canalul Siloam (2 Imp.20,20);
2. Râul traversat în mod miraculos de poporul Israel înainte de cucerirea Canaanului, dar și de Ilie și Elisei, înainte de răpirea lui Ilie la cer (2 Împ.2,8);
3. Pârâu în deșert unde Ilie a fost hrănit în timpul anilor de secetă;
4. Locul unde a fost zăgăzuit Iordanul pentru a le permite israeliților să treacă spre Canaan;
5. Granița de sud a seminției lui Ruben, fostă graniță între amoriți și moabiți (Num.21,31).

Vertical:

1. Râu unde profetul Ezechia, exilat în Babilon, a avut câteva viziuni importante (Ezec.1,1);
2. Unul din cele patru râuri din Eden, pe ale cărui maluri a fost ridicat orașul Babilon;
3. Fluviul legat de care apare secvența urgiilor trimise de Dumnezeu împotriva egiptenilor care refuzau să-i elibereze pe israeliți (Ex.7, 17-25; 8,1-15);
4. Râu cu apă limpede pe care generalul sirian Naamam îl prețuia mai mult decât Iordanul cel turbure.

de IRINA TONCU, din cartea sa - "Stă scris", București

Floarea Soarelui

UN CUVÂNT DIN PARTEA CREATORULUI: "Înțelepciunea prețuiește cât o moștenire și chiar mai mult pentru cei ce văd soarele " *Eclesiastul 7,11*

Dacă există vreo floare care să ilustreze înțelepciunea din acest text, atunci aceasta este floarea-soarelui. Cele aproximativ 70 de soiuri de floarea-soarelui variază ca mărime de la floarea-soarelui pitică a cărei floare are un diametru de numai 3 cm, până la floarea-soarelui uriașă, cu un diametru mai mare de 30 cm. Florile cresc pe niște tulpini de 2 m sau chiar mai mari, indiferent de dimensiunile florii, ele pot fi identificate ușor prin faptul că sunt încărcate de semințe înconjurată de petale radiale de culoare galbenă, portocalie sau roșie.

Indienii americani prețuiau floarea-soarelui ca plantă alimentară și medicinală. Ei mâncau semințele miezoase și le măcinau între pietre netede făcând o făină din care găteau turte. De asemenea, ei făceau din plantă un medicament pentru tratarea mușcăturii de șarpe cu clopoței și pentru alinarea durerilor de piept. Unele triburi foloseau seva extrasă prin zdrobirea tulpinilor crude, pentru a unge rănilor. Seva vâscoasă se întărea formând un pansament. Indienii pisau semințele și fierbeau pasta care rezulta pentru a separa uleiul, pe care apoi îl foloseau pentru a da gust mâncărilor, pentru îngrijirea părului și ca solvent pentru pigmenții cu care își vopseau pielea cu ocazia ceremoniilor speciale. Ei extrăgeau până și colorant galben din petalele florii și colorant roșu din semințe, coloranți pe care îi foloseau la vopsirea coșurilor și la decorarea corpului lor.

Floarea-soarelui este și astăzi o cultură importantă. Uleiul este un înlocuitor sănătos al grăsimilor animale, iar semințele furnizează o hrană cu conținut ridicat de proteine precum și un remediu pentru tuse, răceli și alte afecțiuni respiratorii. În plus, diversele părți ale plantei servesc la manufacturarea de alcool etilic, combustibil, material de construcție și surrogat de cafea.

Totuși cea mai remarcabilă trăsătură a florii-soarelui nu are nimic de-a face cu utilizările sale comerciale ci cu obiceiul ei de a se întoarce după soare. Aproape că poți vedea cum sutele de mii de flori dintr-o tarla de floarea-soarelui își schimbă mereu înclinația, pentru a se orienta după soare, pentru a primi din plin razele luminoase.

Noi suntem ca floarea-soarelui în ogorul lui Dumnezeu. Atâta timp cât privim constant spre Isus, "Soarele neprihănirii" (Maleahi 4,2), Dumnezeu ne dă înțelepciunea Sa pentru a ne ajuta în serviciul Său.

de James & Priscilla Tucker

JOCURI BIBLICE

Trage câte o săgeată
de la tată la fiu.

Tați

DAVID
SAUL
AVRAAM
ISAAC
ADAM

Fiii

ISAAC
ABEL
SOLOMON
IACOV
IONATAN

de Patricia Pițurlea, 10 ani, Drobeta Tr.Severin

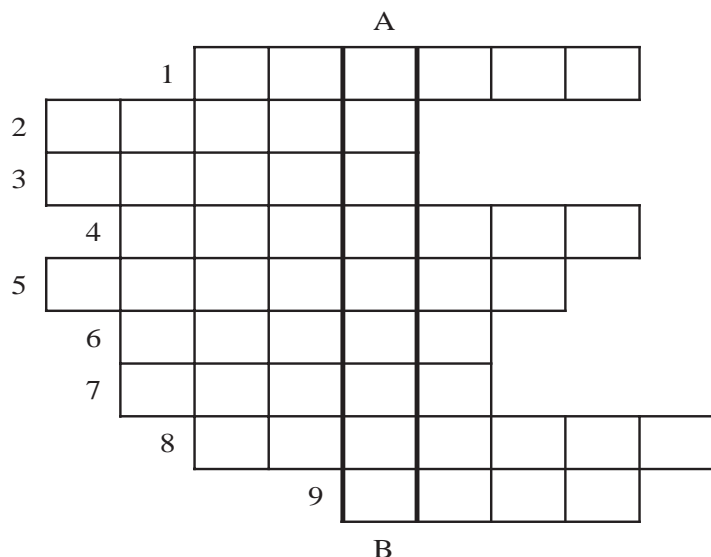
Uniți cu o linie numele persoanelor înviate cu numele persoanelor prin care a avut loc învierea.

Lazăr
Tabita
Fetița lui Iair
Fiul văduvei din Nain
Isus
Eutih

Petru
Isus
Dumnezeu
Isus
Pavel
Isus

de Alexandra Mihăilescu, 10 ani, Slobozia

REBUSREBUS***

Dezlegând cuvintele încrucișate, vei descoperi pe verticala A - B cum nu ar trebui să fim noi.

- 1) Înghițit de viu de pământ din pricina invidiei și răzvrătirii.
- 2) Marele preot gelos pe Moise pentru poziția lui de conducător.
- 3) Tânjind după dreptul de întâi născut al fratelui său, a fost capabil de înșelăciune.
- 4) Îngerul care s-a răzvrătit în ceruri, râvnind la poziția de cinste și supremație a Fiului lui Dumnezeu.
- 5) Fiii lui și-ar fi dorit locurile cele mai de frunte într-o eventuală împărăție a lui Isus.
- 6) Invidiat de frații lui pentru o haină.
- 7) Obsedat de ideea puterii, acest vrăjitor convertit a apelat la apostoli pentru a obține pe bani formula punerii mâinilor pentru primirea Duhului Sfânt.
- 8) Fiul care a complotat împotriva tronului tatălui său David.
- 9) Deși "mare înaintea Domnului", el se considera un simplu mesager.

de **IRINA TONCU**, din cartea sa - "Stă scris", București

Știați că ?...

de **Alexandra Mihăilescu**,
10 ani, Slobozia

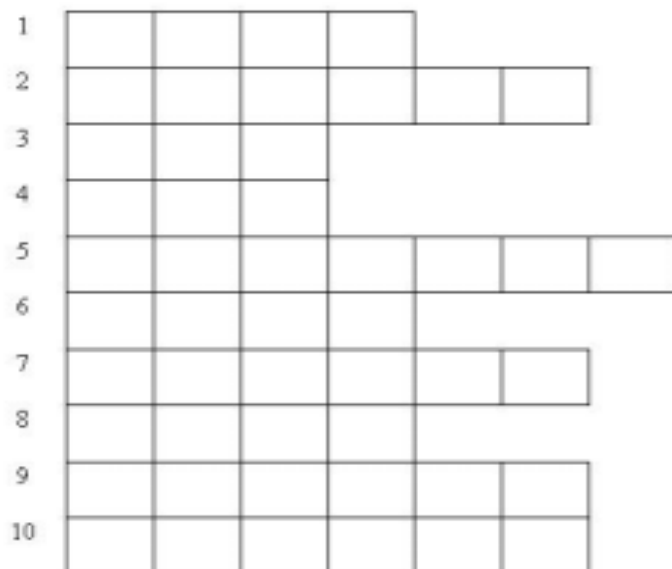

- Fiecare corp omenesc este constituit din milioane de elemente minuscule și vii, numite celule?
- Omul este un mamifer, la fel ca pisica sau balena. Sânul mamei produce lapte pentru a-și puilul?
- Pentru a face un pas, intră în acțiune peste 200 de mușchi; pentru a zâmbi numai 15?
- La naștere avem 300 de oase, dar la vârsta adultă, numai 208; unele dintre ele se unesc în timpul creșterii?
- Între 7 și 9 ani, copilul atinge 3 sferturi din înălțimea sa definitivă?
- Cine trăiește cel mai mult? Câinele, omul sau elefantul? Ei bine, omul!
- Mai mult de jumătate din corpul nostru este alcătuit din apă? În fiecare zi bem cât eliminăm!
- Vocea poate deveni atât de ascuțită încât să emită un sunet care să spargă un pahar de cristal?
- Urechile ne permit să ne păstrăm echilibrul? Ele ne informează asupra poziției propriului corp.
- Corpul conține 5-6 litri de sânge.
- E imposibil să ții ochii deschiși atunci când strănuți.
- Aerul iese pe nas cu o viteză de 160 Km/h!
- Sughim atunci când mușchii aparatului respirator tresar și ne fac să inspirăm cu intermitențe.

Erată: în numărul din Septembrie 2000 rubrica "Știați că" a fost realizată de **Alina Crăciun**, 10 ani, Slobozia.

REBUSREBUS***

1. Cetatea la care a fost dus Samuel.
2. Copilul care avea grijă de Eli la Templu.
3. Mama lui Samuel.
4. Preotul de la Silo.
5. Prietenul lui David.
6. Tatăl lui Ionatan.
7. Tatăl lui Samuel.
8. Primul om de pe pământ.
9. Prima femeie de pe pământ.
10. Omul care a coborât în groapa cu lei.

de Lucian Ghiță, 10 ani, Slobozia

Este adevărat, spuse călăuza; eu însumi am trecut de multe ori prin valea aceasta și niciodată nu m-am simțit mai bine. Am însoțit mai mulți călători și ei au mărturisit la fel. Iată spre cine voi privi -- spuse Împăratul, -- spre cel care suferă și e mâhnit, spre cel care se teme de cuvântul Meu. (Isaia 66.2)

-Iată, cum v-am spus, până în ziua de azi au rămas stropite cu sângele bărbatului tău pietrele acestea. Priviți, și țândări din săgețile lui Apolion. Uitați-vă cum au bătătorit pământul cu picioarele, când se luptau, cum loviturile lor au sfărâmat și pietrele. Într-adevăr Creștinul s-a dovedit viteaz ca Hercule. După ce a fost bătut, Apolion s-a retras în apropiere în Valea Morții, la care vom ajunge și noi. Iată, colo este un stâlp de aducere aminte despre bătălia aceasta și biruința Creștinului, spre lauda lui de-a pururi. S-au apropiat și au citit cuvânt cu cuvânt:

Nu departe de aici s-a dat o bătălie

Foarte ciudată, deși foarte adevărată:

Creștinul și Apolion au încercat

Să se biruie unul pe altul.

Creștinul a fost atât de viteaz

Că a făcut pe diavol să fugă.

Servesc aici ca amintire

Ca să slujesc de mărturie.

Au trecut mai departe, ajungând aproape de Valea Morții; ea era mai lungă decât cealaltă; era un loc bântuit în chip ciudat de duhuri rele, cum pot mărturisi mulți; dar călătorii noștri au trecut prin ea ușor, pentru că îi ajuta lumina zilei și Suflet-Mare îi conducea.

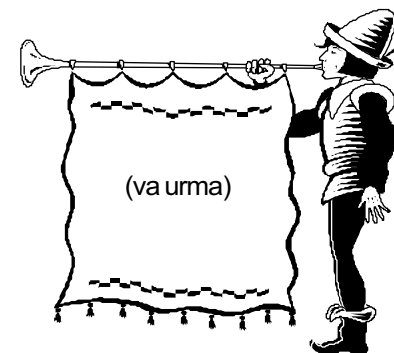
Mergând mai departe, li s-a părut că simt cum începe să le tremure pământul sub picioare; au auzit și un fel de șuierat ca al șerpilor, dar nu vedeau nimic.

Băieții spuseră: Încă n-am ajuns la capăt? Călăuza îi îndemnă să-și păstreze curajul și să ia seama pe unde merg, ca nu cumva să cadă în vreo cursă.

Iacov se simțea rău; cred că de frică. Mama lui îi dădu atunci trei hapuri din acelea făcute de Iscusitul și băiatul își veni în fire.

Au mers înainte până pe la mijlocul văii. Creștina spuse: Mi se pare că văd ceva pe drum, înaintea noastră, ceva cum n-am mai văzut încă. Iosif o întrebă: Mamă, ce este? Ceva urât, fiul meu, tare urât -- spuse ea. Dar cu ce seamănă oare? întrebă el. -- N-aș putea spune, iată este aproape de noi.

-Bine, bine, -- spuse Suflet-Mare, -- țineți-vă aproape de mine. Diavolul din față înainta spre ei. Dar când ajunse în fața călăuzei, pieri dinaintea ochilor lor. Călătorii și-au adus aminte de ce li s-a spus mai înainte: Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi. De aceea au mers înainte mai plini de curaj.

adaptare după John Bunyan

INTÂMPLĂRILE PELERINULUI ÎN CĂLĂTORIA SA

Palatul Frumos III

(Episodul 33)

-Îl auziți? spuse călăuza -- băiatul acesta duce o viață mult mai fericită decât cei îmbrăcați în catifea și mătase și poartă în pieptul lui, mai mult decât ei, din planta numită inimă-ușoară. Dar să continuăm ce spuneam.

În valea aceasta își avea Creștinul nostru mai înainte locuința lui de țară; îi plăcea să stea aici, și să se plimbe prin livezi, aerul de aici este plăcut. Aici nu se aud zgomotul și frământările vieții; Valea Umilinței este cu deosebire tăcută și singuratică. Aici nu ești stingerit în cugetările tale ca în alte părți. Este o vale prin care trec numai aceia care sunt călători spre cer. Și deși Creștinul a avut nefericirea să se întâlnească aici cu Apolion și să dea o aprigă luptă cu el, trebuie să știți că în vremurile trecute, oamenii s-au întâlnit pe aici cu îngeri, au găsit mărgăritare și tot pe aici au găsit și cuvintele vieții. (Osea 12.4-5)

Pe când mergeau, Samuel spuse lui Suflet-Mare: Domnule, după cât înțeleg, în această vale a avut loc lupta între tatăl meu și Apolion; dar în ce loc anume? Văd că valea este foarte largă.

- Suflet-Mare răspunde: Tatăl vostru a luptat cu Apolion ceva mai încolo, într-o trecătoare îngustă, după Pajiștea Uitării; este locul cel mai primejdios din tot ținutul. Căci dacă li se întâmplă călătorilor vreo ciocnire de acest fel, aceasta e din pricină că ei uită binefacerile de care au avut parte, deși au fost nevrednici de ele. Aici și alții au fost la strâmtoare. Dar vom mai vorbi când vom ajunge acolo, căci trebuie să fi rămas vreo urmă, fie vreun stâlp de aducere aminte că acolo s-a dat lupta.

Îndurare spuse: Mie mi se pare că în valea aceasta îmi este tot atât de bine ca în oricare alt loc pe unde am trecut până acum; locul se potrivește cu firea mea. Aici omul se poate gândi la ceea ce este, de unde a venit, ce a făcut și pentru ce a fost chemat de Împăratul. Cei ce parcurg cu necredință această Vale a Plângerii o prefac într-o fântână; ploaia pe care o trimite Dumnezeu din ceruri peste cei de aici, umple iazurile. (Psalmul 84.5-7) Cei ce trec prin ea vor cânta, cum a cântat Creștinul, cu toate că s-a întâlnit cu Apolion.

Când Tudor a luat foc

de Arthur Maxwell

Da, exact așa s-a întâmplat. Tudor și-a dat singur foc! Iar eu vă povestesc pentru ca niciodată să nu faceți și voi acest lucru necugetat.

Tudor și Liviu, fratele lui geamăn aveau doar șapte ani când s-a întâmplat ceea ce vă povestesc acum. Au găsit câteva pocnitori și se jucau cu ele aprinzându-le.

Dorind să-l întrecă pe fratele său, Tudor luă o pocnitoare lungă, subțire și o băgă în gură, apoi aprinse fitilul.

Cred că a vrut s-o scoată și s-o arunce înainte de a pocni, dar nu a mai apucat, căci ea a explodat când nu se aștepta el, chiar în gură!

Bietul Tudor! E greu de spus ce-a simțit în gură!

Explozia i-a crăpat și buza de sus și cea de jos, arzându-i rău gura pe dinăuntru și pe dinafară. Durerea era teribilă, mai mare decât putea el suporta.

- "Mamă! Mamă!" țipă el, iar mama veni alergând. "Cheamă un doctor!" zise el uitând că locuiau la țară, departe de cabinetul doctorului.

Ceea ce a făcut mama lui Tudor, o las să vă povestească ea însăși. Citez din scrisoarea pe care mi-a trimis-o:

"I-am spus: "Tudor, Dumnezeu este mult mai aproape de noi decât doctorul. Hai să-L rugăm pe El să te vindece!" L-am luat în brațe și ne-am rugat. Tudor a ridicat amândouă mâinile spre cer și a spus: "Isus iubit, Te rog vino chiar acum, stai lângă mine și fă să nu mă mai doară gura atâta!"

Apoi am stat toți unul lângă altul, Tudor, Liviu și eu și le-am citit povestiri. În mai puțin de jumătate de oră, Tudor se liniștise și gura nu-l mai durea deloc.

Tudor s-a rănit la ora 9 jumătate dimineața, dar la amiază când tata împreună cu frații mai mari au venit la masă, arsura dăduse atât de mult înapoi încât a putut mânca un sandwich. A treia zi tot ce mai amintea de accident erau două mici cicatrici pe buza de sus și pe cea de jos.

- continuare în pagina 10 -

Temperatura Adelei

de Arthur Maxwell

Adela era foarte bolnavă. Stătea în pat de câteva zile și temperatura nu voia să coboare. Doctorul spuse că până nu va coborâ, Adela nu are voie să părăsească patul.

Poate n-ar fi contat atât de mult câteva zile de ședere în pat, dar niște prieteni se oferiră s-o ia pe Adela la mare și aveau să plece peste două zile. Biata Adela! Nu numai că trebuia să stea ținută în pat, dar vedea pierdută o frumoasă vacanță la mare! Cât dorea să vadă marea! Poate s-ar fi însănătoșit la mare... Nu era ușor să aștepti o bucurie atâtea luni, iar când sosește, să nu te poți bucura de ea.

În timp ce se gândea la soarta ei tristă lăsând câteva lacrimi să-i cadă pe pernă, se auzi o ciocănitură la ușa din față. Era o soră de caritate pe care mama o pofți în camera Adelei.

"Ce-i cu lacrimile astea?" întrebă sora în timp ce se așeza pe marginea patului.

Adela îi povesti necazul ei și cât de dezamăgită este, plângând mai mult în timp ce povestea.

"Îmi pare rău, zise sora, dar plânsul nu ajută la nimic".

"Știi că nu ajută, zise Adela, dar ei pleacă marți și n-am să mă mai pot duce cu ei".

"Poate că vei merge mai târziu", zise sora încercând s-o consoleze.

"Doamne, zise Adela deodată cu hotărâre, eu vreau să plec marți cu ei. Nu se poate face nimic? Doctorul spune că dacă mi-ar scădea temperatura m-ar lăsa să merg. N-o putem face să scadă? Doctorul n-o poate face să scadă, nici mama și nici tata - dar crezi că Isus ar putea o face să scadă?"

"Isus poate face tot ce dorește și întotdeauna ne va da ceea ce vrem dacă e spre binele nostru", zise sora.

"Atunci roagă-L, te rog, roagă-L să-mi scadă El temperatura."

"Am să-l rog, dacă așa vrei tu," zise sora.

"Roagă-L chiar acum!" zise Adela.

"Dar te rog să-mi promiți că vei sta absolut liniștită tot restul amiezii."

"Îți promit", zise Adela.

Sora îngenunche lângă pat și împreună cu Adela puseră mâinile în rugăciune și închiseră ochii. Amândouă L-au rugat pe Isus, dacă este voia Lui, să scadă temperatura Adelei înainte de a veni următoarea dimineață.

Adela își ținu făgăduința și stătu liniștită ca un șoricel toată după-amiaza.

A doua zi dimineață, doctorul veni ca de obicei. Scoase termometrul și-l așeză sub brațul Adelei.

"Ceva nu e-n regulă, zise el, în timp ce examina termometrul cu atenție. Să-l pun din nou".

Îi luă din nou temperatura, dar cu același rezultat - 36,5 - perfect normal.

"E bine?" întrebă Adela emoționată.

"Perfect, zise doctorul zâmbind. Cred că m-ai înșelat tot timpul, șmecherie mică!"

"Dar, domnule doctor, zise deodată Adela plină de neliniște, voi putea pleca mâine?"

"Desigur, dacă temperatura rămâne normală până atunci".

"Uraaaa! strigă Adela. Pregătește-mi hainele, mămico! Și spune-le prietenilor să nu plece fără mine la mare!"

După ce doctorul a plecat și nu mai era nimeni în cameră, Adela își împreună mâinile încă o dată: "Mulțumesc, scumpe Isus că mi-ai ascultat rugăciunea. Totul se datorește Ție. Îți sunt cu adevărat recunoscătoare. Vreau să fiu totdeauna fetița Ta".

Marți după-amiaza Adela se afla în drum spre mare cu prietenii ei.

Când Tudor a luat foc

- continuare din pagina 9 -

Noi toți credem că Dumnezeu a venit și a stat lângă Tudor în acea zi. Cât de tare a fost ars, nimic altceva nu ar fi putut să-l vindece așa de repede!"

Și eu sunt sigur că Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui Tudor chiar atunci. Dar experiența aceasta l-a învățat să nu mai încerce s-o facă pe grozavul, iar noi ar trebui să învățăm din ceea ce i s-a întâmplat lui. Dacă am face același lucru nechibzuit, rezultatul s-ar putea să nu mai fie la fel de fericit.

Dumnezeu așteaptă să ne comportăm cu judecată și să nu facem lucruri ce știm că ne-ar dăuna. Nu trebuie să ne gândim că Dumnezeu așteaptă să ne vindece de fiecare dată când noi "ne dăm foc", așa cum a făcut Tudor.